

ORGAN FÖR SVERIGES SÄNDAREAMATÖRER

Red. och ansvarig utgivare. Ing. H. ELIÆSON (SM6WL), Fack 8, Tel. 1613, Motala

EDITORIAL.

Ja nu ha väl de flesta av er återkommit från trevliga semesterturer och återupptagit de eteriska utsvävningarna med friska krafter. Red. hoppas livligt att dessa friska krafter räcka till även för ett eller annat litet bidrag till vår tidning under den kommande säsongen. Brev från belåtna läsare inkomma numera alltsomoftast. Det är naturligtvis en god uppmuntran för Red. i hans arbete men han känner på sig att tidningen skulle bli ännu mycket bättre om fler medarbetare kunde uppbringas. Alla ni som experimentera och bygga låt oss andra få del av edra erfarenheter.

Å annan plats i detta nummer finner ni en

kallelse till årsmötet. Då många viktiga frågor stå på dagordningen, är det önskvärt att alla, som ha tillfälle därtill, infinna sig.

—WL.

FRÅN EDR.

EDR har meddelat att föreningens qsl-adress ej längre är via Arne Hammer, Nørre Aaby. Alla kort böra hädanefter sändas till den officiella adressen EDR, Box 79, Köpenhamn K.

I detta sammanhang påpekas att det danska postverket ej tillåter EDR varken att mottaga eller att sända qsl-kort som affärshandlingar eller trycksaker. De kunna blott expedieras som brev.

Å R S M Ö T E T.

Årsmötet avhålls den 30 september kl. 19,30. Lokal: Restaurant Gillet. Efter förhandlingarna och det traditionella föredraget följer supé vilken betingar ett pris av kr. 4:50. Alla välkomna!

LICENSPROVET.

Telegrafassistent Malmberg vid Telegrafverkets Undervisningsanstalt har tillställt redaktionen följande skrivelse:

"Som torde vara Eder bekant ha fr. o. m. den 1 jan. i år ändringar gjorts beträffande morsetecknen för vissa skiljetecken. Vid de telegraferingsprov, som av telegrafverkets undervisningsanstalt göras med personer, vilka önska erhålla amatörsändarlicens, har denna omständighet genomgående ej beaktats av de prövande. Då det väl torde förhålla sig så, att en del av dessa få sin färdighet i telegrafering utbildad under ledning av äldre sändareamatörer, vore det lämpligt med ett påpekande beträffande denna sak i Edert medlemsorgan, så att rättelse härutinnan erhålles. Hittills ha de gamla tecknen godtagits, men någon gång måste ju gränsen dragas och detta torde komma att ske vid höstsäsongens ingång."

De tecken som ändrats äro de för punkt och komma. Punkt uttryckes med . — . — . — . — . d. v. s. gamla tecknet för komma. Komma sändes som förut utropstecken alltså — — — — . — . — . Uppgift om hur utropstecken numera skall angivas har ej lämnats.

VK/ZL-TESTEN 1938.

Resultatet av förra årets VK/ZL-test föreligger nu. I senioravdelningen blev som väntat var SM7MU svensk segrare med ståtliga 2970 poäng. Den poängsumman räckte till en femteplacering i Europa. Som jämförelse kunna vi nämna att OZ2M blev bäste dansk med 90 poäng och OH5NF bäst i Finland med 959 poäng. LA1G hade 1953 poäng.

Juniortesten vanns av SM5LL med 70 poäng närmast följd av SM6UA.

Q R T

Sedan krig utbrutit mellan främmande makter och Sverige på grund därav förklarat sig neutralt, får Telegrafstyrelsen med stöd av "Villkor för rätt att utföra och nyttja radioanläggning" punkt 9) meddela, att svenska amatörstationer icke längre få nyttjas för något slag av sändning. Stockholm den 2 september 1939.

Kungl. Telegrafstyrelsen.

FRÅN DISTRIKTEN.

SM6.

—UA klagar över dåliga conds. Har i väntan på bättre sådana fått besök av LA2B.

—OB är nu igång vy flitigt och senaste dx:et var en ZC.

—PA semestrar, så radion får vila ett litet tag.

—OR är QRT men den nya bilen är snart inkörd och då så...

—QP har vilat i sommarvärmen men gästspelar då och då på 7 mc. Deltog i lägret på Bornholm.

—PO är på 20 och 40 med skiftande lycka. Den nya tx'en går fb.

—YZ skall utöka sändaren till CO—PA med 809 i slutsteget.

—VX har köpt en NC—44, som är en god rx för billigt pris. Har haft nöjet att ha ett besök av LA2B.

—RF den verklige dx-hajen rapporterar: HH2, PK4, YV5, VP6 och 7, VS7, VO1, K4, KA1—2—7 samt FN1C, allt på phoni. Grattis OB. Där kan man tala om riktningsverkan på beamen.

—LO sänder fb fone, och är utrustad med push-to-talk.

—NQ är flitig på 80 mtr. varje kväll.

—ND har avvikit till Mullsjö. Fint QTH.

—MM bygger egen villa till omväxling med tx-bygget.

—LV är mycket QRT.

—LW lär upp en ny second op.

—LM's station är mycket välbyggd (enl. till DL ingången foto).

73

DL6

Från Ludvika.

—5QT har insänt en rapport ur vilken vi hämta följande:

—NK är den mest aktive i Ludvika. Bygger dock f. n. om.

—KZ har specialicerat sig på fone-qso med G-stns. Tx 6L6 (EC) — RK49 (PA). Input 10—25 watt.

—RR bygger eget hem för att få en "studio".

—MI's station är för välbyggd för att ändras på men superbygge planeras i höst.

—IV är skåning men vi hoppas att han detta till trots kommer att trivas bland oss masar.

—156 tar 70-takt nu och skall avlägga provet när nervositeten släpper.

—QT slutligen har byggt en signal shiffer med 6K7—RK49 samt experimenterat med en National rx FB7A som gick riktigt bra sedan en del rör plockats bort.

SOMMARRESOR.

SM5VR har i sommar besökt London, där han sammanträffade med flera amatörer bl. a. G6CL och G2PX, vilka bad om sina hälsningar till SMs.

Sm6—021 har hälsningar från Holland, där han tillbragte en givande vecka. Besökte bl. a. PAODD och PAOFX.

SM6WL hade under semestern nöjet få personlig kontakt med en mängd SSA-iter: —VX, —RS, LA2B, 7—522, —QE, —UT, —YE, —UC, —SP, —YC, —WS, —RF och —UJ. Till samtliga framföres härmed ett hjärtligt tack för senast.

RADIO SM5XG.

SSA's utan tvivel främste portable-expert är SM5XG, G. Holm med adress Värmlands Regemente, Karlstad. —XG har under årens lopp byggt ett stort antal portabla utrustningar, vilka han vid flera tillfällen fått framföra i frihet såsom vid landstormsövningar och tävlingar av olika slag i karlstadstrakten. Red. har själv en gång tillsammans med —UA och —XC varit deltagare i ett "krig" där —XG tillhörde fiendesidan.

För närvarande använder —XG huvudsakligen ovan visade station. Tx'en är en liten Hartley med kristall på 7160 kc/s och rör 604. Anodspänningen tages från en enankaromformare som drives från bilackumulatören och sitter fast på motorn. Input ungefär 12 watt och endast telegrafi användes.

Mottagaren är en 0—V—1 som matas med anodbatteri. Glödströmmen tages från bilackumulatören.

Antennen utgjordes till helt nyligen av en 10 m. vertikal tråd, som hölls uppe av ett tiodelat bamburör. Nu har den ändrats och består av ett åttadelat aluminiumrör.

"Jag brukar sitta i baksätet på bilen men även utanför och det hela är ordnat på c:a 8 minuter" skriver —XG. Den starka "bevakningen" av stationen tillhör det kvinnliga inslaget i familjen.

I sin motorbåt har —XG en kraftigare station nämligen en ec (59) — pa (2 st. 46'or). Matningen sker från en 220 volts AC-generator. Den tillförda effekten är 35 watt. Denna station användes även för telefoni varvid modulering sker i gallren i pa'n. Det är emellertid svårt att köra foni då båten går, på grund av skramlet från motorn. Antennen är en 4 m. vertikal ryssja.

I vinter tänker —XG ge sig i kast med 28 mc/s-bandet. Skall för ändamålet bygga en 100 watts station.

RADIO SM6WP.

SM6WP, E. Johansson, är äldst bland amatörerna i Norrköping. Medlem i SSA redan 1929 erövrade han licensrättigheten 1934. Efter att ha brottats med de vanliga problemen och lyckats göra hela Europa med en två watts kärre, överlämnade han konstruktionssvårigheterna till den amerikanska kortvågsindustrien genom inköp

Foto SM7UT

av en SW-3 mottagare och en Gross CW25 transmitter, som matas med c:a 60 watts. Mottagaren utökades sedan med ett steg 1f och kärnan försågs med moduleringsanordning. —WP kör för närvarande med xtalfrekvenserna 3560 och 7161 KC grundvåg.

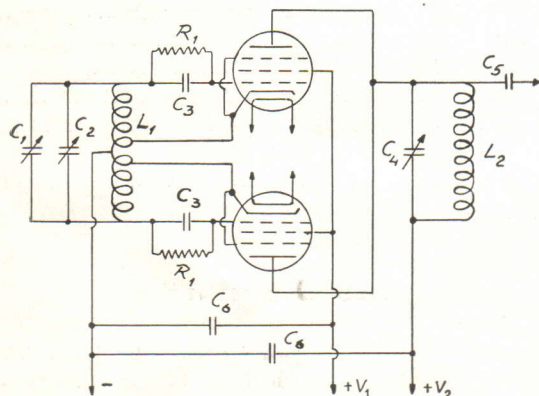
—WP har betytt och betyder fortfarande mycket för amatörrörelsen i Norrköping, i det han fått många där att intressera sig för vår hobby. —UIs start stimulerades t. ex. av en intervju, som en av stadens tidningar haft med —WP.

—UT.

STABIL ECO.

SM7YS har insänt nedanstående schema över en av honom använd elektronkopplad oscillator med extra god stabilitet. En liknande anordning har varit beskriven i QST och även i QTC (för dec. 1935).

För lägre effekter kunna rör såsom 6K7 och EF5 användas. Önskas högre output äro 6L6, EL2 eller Philips 4654 lämpliga.

$C_1 = 25 \mu\text{F}$ $C_5 = 100 \mu\text{F}$
 $C_2 = 300 \mu\text{F}$ $C_6 = 0,01 \mu\text{F}$
 $C_3 = 200 \mu\text{F}$ $R_1 = 50000 \Omega$
 $C_4 = 100 \mu\text{F}$

Anodkretsen skall alltid avstämmas till en jämn överton av gallerkretsens frekvens. Önskas output på 3,5 MC/s skall alltså gallerkretsen arbeta på 1,75 MC/s. Följande lindningsdata kunna lämnas.

1,75 MC/s: L_1 24 varv 0,8 mm. tråd. Uttag 3 från jord.

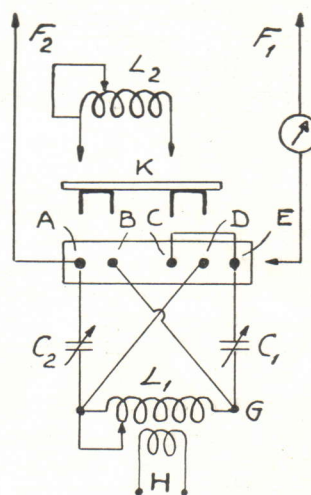
3,5 MC/s: L_1 15 varv 1 mm. tråd. Uttag 3 varv från jord.

7 MC/s: L_1 8 varv 1 mm. tråd. Uttag $1\frac{1}{2}$ varv från jord.

ANTENNKOPPLINGSENHET.

Undertecknad har i sin sändare ordnat antenncopplingsfrågan genom nedan beskrivna anordning, vilken kanske kan vara till nytta även för andra amatörer vid experiment med olika antenncopplingar. Genom enkla omkopplingar kan den användas för serie- eller parallellavstämning av t. ex. en Zepp eller som Collinsfilter, symmetriskt eller osymmetriskt, för matchning av ett godtyckligt antenssystem.

I schemat är L_1 en fast och L_2 en utbytbar spole. $C_1 = C_2$ 350 μF . K är en kortslutningsbygel eller rättare sagt två fastsatta å ett isolerande material. F_1 och F_2 beteckna antennens feedrar. Beträffande storleken av L_1 och L_2 hänvisas till "handboken" samt till tidigare artiklar i denna tidning.

Vid Zeppantenn anslutes sändaren till kopplingsspolen H å L_1 och feedrarna till A och E. Serieavstämning kan ske utan vidare. För parallellavstämning användes kortslutningsbygeln K som förbinder A med B och C med D.

Skall anordningen användas som Collinsfilter, anslutes sändaren till E och G. För osymmetriskt filter förbindes A med C och jordas. Feedern anslutes till D. För symmetriskt filter inkopplas spolen L_2 mellan A och C. Sändaren avslutes som förut till E och G och feedrarna till A och D.

Det praktiska utförandet torde framgå av

schemat. A, B, C, D och E äro kontakthylsor monterade på en list, och omkopplingarna ske genom att kortslutningsbygeln eller spolen pluggas in.

—TP.

DX-SPALTEN.

Några rapporter ha ej inkommit men detta är vad Red. lyckats snappa upp:

SM7UC har på 56 mc/s haft flera lyckade pso med OZ7T. —UC blev alltså den förste SM som på detta band uppnått förbindelse över större avstånd, i detta fall c:a 3,5 mil. Härmed få vi hoppas att isen är bruten för vidare svenska prestationer på 56 mc/s.

—3MT fick för en tid sedan tag på I7AA. Fb!

—6WL har nu äntligen ökat antalet "States wk'd" till 47 i och med qso med W6QQI i Nevada. Att ordna den sista (New Mexico) blir kanske värre. Bland de senaste bättre förbindelserna kan nämnas en med W10XDA, skonaren Morrissey, som ligger på Grönlands västkust.

SLPA, opr SM5ZO, f. n. i Medelhavet brukar höras väl på 14 mc/s efter kl. 22 GMT. Är angelägen om svenska qso.

Jakten efter HB1CE under hans vistelse i Lichtenstein första veckan i augusti var fruktansvärd. Hur många SMs fingo tillfälle till qso? Enda kända förbindelser tills vidare med —WK, —RH och —WL.

SUPERHETERODYNEN.

Av SM6WL.

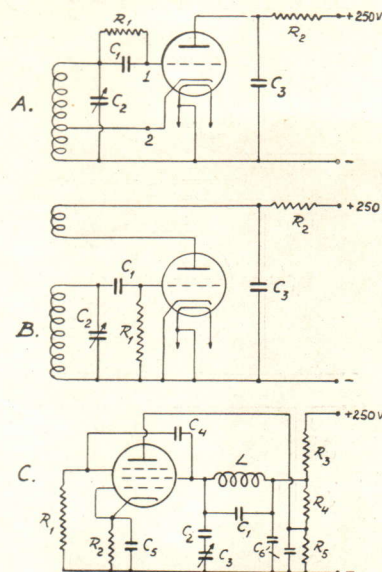
Forts. fr. föreg. n:r.

Högfrekvensoscillatorn.

Som nämnts måste i en super finnas en lokal oscillator vars frekvens i blandarröret sammanföres med signalfrekvensen så att mellanfrekvensen erhålles i detta rörs anod. Det viktigaste kravet på en sådan oscillator är, att den är frekvensstabil. Den måste därför byggas och dimensioneras med stor omsorg.

Vid mottagarens uppvärmning ändras både kapacitets- och induktansvärdena i avstämningsskretsen. Att kapaciteten ändras beror till största delen på att rörsockel och hållare vanligen bestå av material med hög temperaturkoefficient, exempelvis bakelit. Genom användandet av rör med socklar av keramiskt material (t. ex. steatit) samt lika goda hållare, kunna dessa kapacitetsändringar nedbringas till ett minimum.

Då temperaturen i mottagaren stiger ändras spolfornens dimensioner, vilket i sin tur medför en ändring i induktansen. Även här är steatit att rekommendera som botemedel. För undvikande av för kraftig uppvärmning av spolen, bör densamma placeras så, att den ej kommer för nära något av mottagarens rör.

Det har visat sig att metallrör snabbast uppnå fortvarighetstillståndet i temperatur, och användandet av denna rörtyp gör alltså att mottagaren fortare blir driftklar (förlåt!)

Ett annat villkor för frekvensstabilitet är att avstämningsskretsens förluster skola vara försvinnande små. Använd därför steatit eller annat likvärdigt material där så ske kan, tag grov tråd i spolen och placera ej större metallföremål närmare än en diameter från densamma.

Ändringar i anod- och skärmgallerspänningar medföra även frekvensförskjutningar. Spänningskällorna böra därför vara väl reglerade, t. ex. på det i QTC n:r 9 1938 angivna sättet. I marknaden finnas även s. k. stabilisatorrör t. ex. Sylvania's VR 90 och VR 150, vilka ge en konstant utgångsspänning på 90 resp. 150 volt vid måttligt varierande belastning. Seriekopplas de nämnda rören erhålles 240 volt totalt med ett "uttag" på 90 volt, lämpligt för skärmspänningar. Till anordnandet av en likriktare för dessa rör få vi anledning återkomma.

I figuren nedan visas i A och B de två vanligaste kopplingssätten för en hf-oscillator. Lämpliga rör äro 6J5 och 6C5. Det förstnämnda är bäst särskilt på ultrahöga frekvenser. Den i B angivna kopplingen har den fördelen att katoden är jordad, varigenom möjligheten av moduleringsbrum, vilket annars lätt uppkommer, är eliminerad. Avstämningsskretsen är som synes placerad mellan galler och jord. På senare tid har det blivit allt mer brukligt att i stället placera den i anoden varvid återkopplingslindningen lägges i gallret. Härigenom åstadkommes bl. a. bättre frekvensstabilitet.

Oscillatorspänningen kan uttagas antingen från gallret (punkt 1) eller katoden (punkt 2). I sistnämnda fall blir visserligen amplituden mindre men belastningen på avstämningsskretsen sjunker. Vilken av metoderna som ger bästa resultatet får bestämmas från fall till fall.

Lämpliga värden å kondensatorer och motstånd äro $C_1=100 \mu\text{F}$, $C_2=0,01 \mu\text{F}$ $R_1=50000\Omega$ och $R_2=10000\Omega$.

I de angivna schemorna ha trioder använts. Vid pentoder blir kopplingen i huvudsak densamma. Skärmgallret motsvarar då anoden i trioden men kan ej ges så hög spänning (max. 100 volt.). Suppressorgallret förbindes med jord. Anoden jordas för högfrekvens medelst en kondensator på $0,01 \mu\text{F}$ och tillföres en likspänning på c:a 200 volt.

Beatoscillatorn.

Beatoscillatorn har till uppgift att möjliggöra mottagning av omodulerade signaler. Dess frekvens lägges c:a 1 kc/s från mellanfrekvensen på ena eller andra sidan. Vid 456 kc/s mellanfrekvens kunna vi alltså placera beatoscillatorn på 455 eller 457 kc/s. Resultatet blir i båda fallen detsamma nämligen att mf-signalen blir modulerad med en 1000-periodig ton.

Vad som ovan sagts om hf-oscillatorn gäller även för beatoscillatorn. Kopplingarna A och B kunna användas men den i C är ur flera synpunkter att föredraga. L bör ej väljas större än att avstämningsskapaciteten blir åtminstone $200 \mu\text{F}$. C_3 är en kontrollkondensator, som bör kunna justeras från panelen. Hela enheten bör helst vara skärmad, så att oscillatorns output ej kan nå något av de tidigare stegen i mottagaren.

Beatoscillatorn skall vara mycket löst kopplad till andra detektorer. Är kopplingen för fast, vilket är ett mycket vanligt fel, stiger bruset i mottagaren kraftigt, och de svaga signalerna dränkas. Vid starka signaler behövs kraftigare koppling, men man har ju möjligheten att dra ner förstärkningen i de föregående stegen. Med svag beat klarar man sig således alltid.

Lämpliga värden å kondensatorer och motstånd i schema C äro:

$C_1 = 200 \mu\text{F}$,	$R_1 = 1 \text{ M}\Omega$,
$C_2 = 10000 \mu\text{F}$,	$R_2 = 1000 \Omega$,
$C_3 = 25 \mu\text{F}$,	$R_3 = 25000 \Omega$,
$C_4 = 100 \mu\text{F}$,	$R_4 = 10000 \Omega$,
$C_5 = 0,1 \mu\text{F}$,	$R_5 = 10000 \Omega$.
$C_6 = 10000 \mu\text{F}$,	

Rörtyper: 6J7, 6K7 el. motsvarande.

För andra värden på totala spänningen än 250 volt kan R_3 justeras så att skärmspänningen blir c:a 80 volt. Anoden får då ungefär 35 volt. R_5 kan med fördel vara en potentiometer. Utgångsspänningen, som uttages från skärmgallersidan av L, kan då regleras från noll och uppåt.

E. D. R. SOMMARLÄGER 1939.

Av SM2WB.

Veckan den 16—23 juli avhöll E. D. R. på Bornholm, sitt sjunde sommarläger. Detsamma blev en stor success icke minst på grund av att alla lågtryck sorgfälligt undveko den del av ön där lägret var förlagt. Ett 70-tal danska, tyska, svenska och engelska amatörer hade infunnit sig.

Lägerplatsen var mycket väl vald, ett stenkast från havet, men ändock skyddad för vinden av en sandås, och vid stranden av den sagolikt vackra Smaragdsjön. Här ha-

de Bornholmsamatörerna i god tid före det deltagarna började anlända, rest det stora matsalstältet, logementstält, ett par kraftiga antennmaster samt satt upp 300 meter belysningsledning och det var ett gott förarbete. Där ordnade sig sedan en hel liten tältstad med respektive innevänares call på vimlar eller kort. På dagen vajade från flaggstången Dannebrogen och de övriga nationernas flaggor och på kvällen skapade den rikliga illuminationen en särskilt festlig stämning. Dessutom fanns i nästan alla tält elektrisk belysning, och vad det var för slags människor som bebodde dem kunde man ej ta miste på; de många antennerna talade sitt tydliga språk. Tyvärr var det endast 4 svenska amatörer som hörsammat kallelsen och lågo på lägret hela veckan. Det var representanter från fyra "hörn" av Sverige, —2WB från Lappland, —7KH från Skåne, 5—514 från Stockholm och 6QP från Göteborg. Sedan —KH haft ett OSO med —7VF blev även denne intresserad av allt trevliga vi hade för oss och kom ut i mitten av veckan.

Mellan de talrika baden gjordes här en mängd försök med transcievers. 56—ms stationer eller den stora lägersändaren, och det fanns knappt en timme på dygnet som ej någon var i luften. Lägersändaren, med anropet, OZ7EDR, var på 100 Watts vid fone och användes framförallt för de bulletiner som varje kväll sändes till de hemmavarande amatörerna. Många rapporter från tacksamma lyssnare anlände under veckans lopp.

Att ej en enda rapport eller livstecken inkom från SM-amatörerna förvånade oss svenskar ej så mycket, men de utländska vännerna, som inte kända till SM-arnas speciella egenheter undrade många gånger över detta förhållande, vilket vi så gott sig göra lät sökte ursäkt med att "i Sverige är det oftast mycket QRN på 80 meter !!!". Vid de sändningar de tyska amatörerna hade med sin "Betriebsdienst" visade det sig med vilken precision de arbetade. 29 stationer kommo en efter en med sina rapporter inom den använda våglängdskanalen. I Tyskland råder ju f. ö. förbud för telefoninsändning, varför tyskarnas glädje över att få sända telefoni givetvis var stor.

Ett av de trevligare inslagen var en av Bornholmsamatörerna ordnad s. k. rävjakt. En sådan tillgång på så sätt att man i terrängen utplacerat en hemlig sändare som var 15-de minut under tre minuter sänder signaler, och under denna tid gäller det att med hjälp av en pejlmottagare söka reda på stationens QTH. Göres detta noggrant har man utsikt att redan efter tre pejlingar komma rätt. De svenska amatörerna bereddes tillfälle vara med tack vare att OZ4RB välvilligt ställde sin pejlmottagare till förfogande. Tyvärr blev resultatet ej så lysande. Efter "några" felpejlingar hamnade patrullen tillsammans med den tyska som också kommit fel, vid en skola, där magistern med familj

i den sena kvällstimmen kokade kaffe och ställde till ett hejdundrande kalas för de 17 mannarna.

Utflykter voro anordnade under ett par av dagarna varvid den vackra och omväxlande öns alla sevärdheter besågos. Hasleverket, som var lägerplatsens ägare, besågs likaså, och man fick följa tillverkningen av klinker och chamottesten. I samband med den promenaden gjordes ett trådlöst reportage som sedan utsändes genom lägers högtalareanläggning. Sådana småtrevligheter hörde för övrigt till ordningen för dagen.

De flesta kvällarna voro stora lägerbål anordnade nere vid stranden, och dessa blevo till stämningsfulla stunder då de olika nationerna sjöngo sina hemlands sånger, ackompanjerade av Östersjöns vågor. Givetvis författades också speciella lägersånger och SM-arna sjöngo sin på den kända melodien "Kovan går". Höjdpunkten för dagen var alltid aftenkaffet kl. 21,30. Då hälsade en synnerligen gemytlig stämning och utbyttes otaliga vitsar.

På fredagen var en landskamp i fotboll anordnad varvid en kombination Sverige—Tyskland ställde upp mot Danmark. Tyvärr är —WB för lite hemma i fotbollsteorin för att det skall kunna bli ett referat av kampen, men hade matchen fått hålla på en stund till, och —VF börjat springa litet tidigare hade resultatet säkert blivit ett annat än de 8 mål mot 4 danskarna lyckades placera in.

Veckan gick tyvärr allt för fort. Avslutningskvällen var ovanligt högstämnd och tacktalens rad många. I tider som dessa måste man särskilt vara tacksam för det goda kamratskap som utmärkte lägret trots att där fanns personer av alla åldrar, samhällsklasser och åsiktsriktningar. Så skildes man i medvetande om att man upplevt en sommarlägersucces och i förhoppningen att ånyo få mötas nästa år. —WB vill för sin del hoppas att lägret då får ett talrika-re svenskt deltagande. Vill man kombinera sin semester med ett härligt friluftsliv i den erkänt trivsamma atmosfär som radioamatörer kunna skapa, då är lämpligaste platsen ett E. D. R. sommarläger.

NÅGOT OM SM7KH.

Såsom varande helt ny amatör, samt hörande till de yngsta i gänget, borde jag egentligen ej upphäva min stämna, men eftersom —6WL enträdet bett oss hams vara honom behjälpliga med spaltfyllnad, har jag ändå ansett mig böra insända nedanstående "historia" om hur SM7KH tillkom.

Denna historia börjar i mars år 1920 då jag föddes i Skåne av danska föräldrar. Följaktligen har jag sedan jag var helt liten behärskat två språk: skånska och danska. (Ännu har jag ej lärt mig svenska, vilket förklarar att jag ej börjat med fone. Inte för att skånska är ett fult språk, men "samojederna" äro sorgligt oförstående för dess skönhet!)

QTH hade hittills varit Eriksdal vid Fyledalen två mil norr om Ystad, men när jag blev tio år gammal, började jag gå på läroverk i Ystad.

Det var år 1936 som jag först fick höra talas om något, som skulle vara så vidunderligt, att man t. o. m. kunde höra Amerika. Jag byggde följlaktligen en två rörs kortvågsapparat. Men den gick minsann inte första gången jag skulle prova den. Efter mycket experimenterande fick

jag den äntligen att gå, men än voro batterierna utbrända, än hade en lödning gått upp, så lyssnandet blev mycket periodiskt. Jag var emellertid ganska besviken på kortvågen. Det var ju mest telegrafi, och något från Amerika hade inte hörts av än. Men en morgon vid sex-tiden, då jag satt och lyssnade, fick jag in något mycket svagt, som av alla tecken att döma måste vara Amerika. QSA var W2 och QRK R3, men jag fann mig ändå föranlåtten att till min lillebror utropa: "Jag hör Amerika!!" men det imponerade ej nämnvärt på honom.

Ungefär vid denna tid blev jag bekant med en ung man vid namn Borg, som skulle vara mycket radiointresserad och som gick en klass under mig. Jag uppsökte honom, och tillsammans satte vi oss in i kortvågen lite närmare. Vi hade hört en del fonihams och blevo mycket intresserade av detta. Vi började så smått träna telegrafi, och när vi hållit på med det någon tid, bildades "Ystads Radioklubb", i vilken vi båda inträdde. Här tränades det CW under sakkunnig ledning de första veckorna, men efter hand fingo vi sköta oss själva, och då Borg och jag praktiskt taget voro de enda, som kunde lite CW förut, så blev det mest vi som tränade de andra medlemmarna. Dessutom var det träning bara en gång i veckan, varför vi fingo träna ganska mycket hemma för att kunna hinna med något.

På hösten 1937 ansåg jag mig kunna klara provet och anmälde mig. Men jag hade inte tagit min nervositet med i beräkningen, och därför gick det också som det gick. Jag körde skändligen och fick följlaktligen fortsätta träningen. Men nu började jag läsa till studentexamen och fick därför inte så mycket tid över för träning.

Efter studentexamen företog jag en cykeltur till utlandet. När jag kom hem från denna, erfor jag att Borg klarat sitt prov. "Kan han klara provet, så kan jag också, tänkte jag, anmälde mig och tränade så intensivt som aldrig förr. På fjorton dagar lärde jag nästan lika mycket telegrafi som jag lärt förut. På examensdagen inmundigade jag en bromuraltablett och stegade upp till keyen. Det gick granska bra, och hade jag inte varit så nervös hade det gått ännu bättre. Mottagningen var felfri, men sändningen var det lite si och så med. Men klarade mig gjorde jag. Under tiden hade Borg fått sitt anrop, SM7KC, och efter en månad fick jag mitt, som var SM7KH.

Hade jag varit nervös när jag tog provet, så var det tio gånger värre när jag skulle ha mitt första QSO, en dag i början av oktober. Visserligen satt KC bredvid mig och ledde allt, så att jag började med GD och slutade med GB, men jag visste ändå varken ut eller in. Mitt offer var en OZ-stn, och QSO't började vackert i 50-takt, men jag ökade och ökade och till slut kunde jag inte läsa honom, för han ökade också den rackarn. Efter QSO't måste jag ut och ha lite frisk luft, och sedan avverkade jag —6NZ och en LA-stn. Då var jag alldeles utmattad och kunde inte mer.

Min kärra var en TPTG med en 10 och abt 25 watts input. Mottagaren var en rundradiosuper

utan beat-oscillator. Antennen var en vanlig L-antenn, vars ena ände satt upphissad i flaggstången. Antenngenomföringen var enkel men idealisk — antenne ngick rakt genom ett hål i rutan. Senare fick jag en del krångel med mitt filter och körde en tid med T4, men har nu bättrat på till T8/9. Hittills har jag lyckats få alla rapporter mellan T1 och T9x.

Den 3 november hörde jag en massa dx-stns på morgonen på 7 mc. Jag ropade CQ DX flera gånger utan något resultat, varför jag blev arg och försökte min lycka på 14 mc. Jag ropade CQ DX och letade genom bandet. Inget svar. Körde genom bandet ännu en gång. Jo, där var en som ropade SM7KH. Det var väl bara någon europeisk station. Men nej, det var VE3AHN. Märkvärdigt nog var jag inte alls nervös den gången utan tyckte allt var så naturligt. Men efter avslutat QSO for jag fram och tillbaka genom huset för att slå i lexikon och söka upp hans QTH, samt för att hitta någon kulört knappnål med extra stort huvud att sätta i kartan för att utmärka mitt första DX-QSO. Senare på dagen fick jag QSO med TF3C, och nästa dag blev det en W, en FT och en UK8 med QRA i Tashkent. Senare har jag QSO'at ZB1, FA, CT2 samt LX som de finaste. Ännu bättre resultat har KC fått. Bl. a. ZC6, TA och EP.

Nu till pingst håller jag på med ett större ombygge. Jag har hittills haft samma grejor hela tiden. Med dessa har jag haft c:a 450 QSO'n med 280 stns. Antalet länder är 33 och kontinenter 4. Av SM-hams har jag workat c:a 85 st. Jag har nu beställt en Sky Champion, samt påbörjat byggandet av en CO-PA med 6L6G i CO och två 10 i PA. Det har tagit hårt i kassan.

När jag påbörjade denna skildring, trodde jag att jag skulle kunna göra något riktigt fint av den. Ett tag hade jag tänkt att i likhet med —5OS skriva på min hembygds vilda tungomål. Men jag är rädd att ingen hade förstått mig med undantag av SM7-orna. Men nu är det bäst jag skyndar mig att skicka iväg episteln innan jag ångrar mig och kastar den i papperskorgen. Det nöjet unnar jag gärna —6WL.

Vy 73
—7KH.

FRITT UR HJÄRTAT.

Herr Redaktör!

Praktiskt taget varje QSO med dx-stationer bekräftar det faktum att SM-amatörerna QSL'a dåligt. Inte bara dx utan även europeiska stationer böra få kort om de lovats sådana. Följande stationer ha lovat direkt QSL till G3YM men sedermera ej avhört:

SM5: MQ, KP, SW, VY, WK, WU och YV.

SM6: WE.

SM7: QC, PY, UC och VI.

Nu beder G3YM om QSL enligt löfte och vi få hoppas att några ytterligare påstötningar ej bli nödvändiga!

73

SM7MU.

NRAU-TÄVLINGEN 1939.

Resultat:

Individuellt.

1. SM6WL	468 poäng.	35. OZ4UL	183 poäng.
1. SM7UC	468	37. OH5NJ	181
3. SM6SS	437	38. LA8J	169
4. SM7YS	433	39. OZ5K	168
5. SM5WJ	429	40. SM6UQ	166
6. OZ7T	420	41. OZ8AZ	164
7. LA5B	409	41. OH2PS	164
7. OZ7BO	409	43. SM6LN	162
9. LA2U	401	44. OZ2FX	157
9. OZ7MP	401	45. LA8V	150
11. SM7XZ	398	46. OH2QK	148
12. OZ2PX	397	47. OH6NG	144
13. SM6NQ	390	48. OH5NS	140
13. LA4R	390	48. OH3OG	140
15. SM6UP	369	50. LA3V	131
16. LA8G	360	51. OH5OD	127
17. SM5KL	359	51. OH1NF	127
18. OZ7GL	348	53. LA1V	124
19. SM7YE	328	54. SM7WI	118
20. OH3OI	304	55. OH5OK	107
21. SM7ZQ	302	56. LA8B	105
22. OZ8N	301	57. OZ7RY	99
23. LA6G	293	57. OH1NI	99
24. LA7Y	259	59. OH6OA	70
25. SM4LM	254	60. SM6NB	61
26. SM5OI	241	61. SM5OF	58
27. OH5NF	234	62. OH6NF	53
27. LA4J	225	63. OZ2G	51
29. LA8S	214	64. OZ4AH	46
30. SM7SE	206	65. OH3OM	45
31. SM7QY	201	66. OZ1W	15
32. OH1NT	189	67. OH2OM	8
32. OH1NW	189	68. LA5Q	3
34. SM5PG	184	68. SM5OH	3
35. OZ5A	183	70. OH5OM	0

Lagtävling:

1. SM (SM6WL, SM7UC, SM6SS, SM7YS och SM5WJ) 15 poäng.
2. OZ (OZ7T, OZ7BO, OZ7MP, OZ2PX och OZ7GL) 52 poäng.
3. LA (LA5B, LA2U, LA4R, LA8G o. LA6G) 68 poäng.
4. OH (OH3OI, OH5NF, OH1NT, OH1NW och OH5NJ) 148 poäng.

Ej insänt logg:

SM5OS, SM5SI, SM5UH, SM6LJ, SM6NP, OZ2NU, OZ3H, OZ7PH, OZ8B, LA3B, LA2Q, LA7X, OH1NP, OH2NU, OH5ON och OH6NH.

Stockholm den 31 augusti 1939.

Erik Malmberg.

B. Arvidson.

KRISTALLMIKE

med bordstativ och skärmad kabel samt jack till salu billigt. Obegagnad. Felfri.

SM6VX. Lagerbringsgatan nr. 5.

EFTERLYSNING.

Post till SM5—523, G. Tiberg, Kungsholms Hamnplan 3, ö. g. 3 tr., Stockholm, returneras av postverket. Om någon känner till hr Tibergs nuvarande adress, var god meddela redaktionen.

ADRESSFÖRÄNDRINGAR.

SM5QT, R Lindberg, Fredsgatan 4, Ludvika.

SM6VX, G. Jansson, Lagerbringsgatan 5, Göteborg.

SM5SM, Arne Eriksson, Engelbrektsgatan 19 a, Örebro.

*Gör som så många väl-
kända »HAMS», beställ
Edra Q.S.L. cards hos*

Essinge Accidenstryckeri

STENKULLAVÄGEN 46
STORA ESSINGEN STOCKHOLM

AFFARS-, REKLAM-
& FAMILJETRYCK

Specialité:
Q.S.L. cards

H A M S !

KRISTALLMIKROFONER för amatörbruk, högvärdiga och med garanti för ufb resultat.

KM 1 Handmike m. riktningsverkan		Kr. 35:—
KM 2 Bordstativ-Mike	D:o	„ 40:—
KM 3 D:o utan D:o		„ 45:—

Skärmad anslutningskabel medföljer.

Byggas och levereras mot postförskott eller efterkrav av

Testade av SM6VX o. SM6OB
med utmärkt resultat.

SM6-021

OLLE LUNDELL

Påskbergsgatan 12

GÖTEBORG